

[Arne Sørensen.]

Det ærede Medlem Hr. Horn konstaterede, at Lovforslaget er fremsat af et borgerligt Parti. Jeg er glad for, at det ærede Medlem Fru Oda Christensen bestred dette, og jeg tror, at hvis jeg bad det ærede Medlem Hr. Horn kigge paa det ærede Medlem Fru Elin Appel og mig, kan han se Forskellen. Det er naturligvis vanskeligt at arbejde med flere Kategorier end Arbejderpartier og borgerlige Partier, men jeg tror, at en Del af de Ting, vi kommer til at beskæftige os med fra Dansk Samlings Side, vil medføre, at man maa arbejde med en saadan tredie Kategori. Det er rigtigt, at vi deler en Række Synspunkter med de borgerlige. Det gør vi, naar det drejer sig om aandelige Værdier, og dér kan det godt hænde, at vi ofte staar til højre for de borgerlige Partier, men det er vor Opfattelse, at disse aandelige Værdier kun lever over i vor Tid, hvis vi forsyner dem med mindst samme sociale Konsekvens som den, Arbejderpartierne plejer at føre frem, og det tror jeg, enten man synes saadan eller saadan om det, at en Del af de Forslag, vi kommer med, vil blive præget af, ogsaa dette Forslag her.

Saa skal jeg lige nævne nogle af de vigtigste Enkeltheder og helst dem, flere har været inde paa.

Fra flere Sider er der sagt, at saadan et Lovforslag ikke er saa nødvendigt i Dag, fordi man ikke turde andet end være meget venlig og imødekommende over for Husassistenterne. Det kan der være noget om, men jeg vil finde det tiltalende — og jeg tror ogsaa, mange Husassistenter vilde finde det tiltalende —, hvis hele dette Auktionsholderi, som findes i Berlingske Tidendes Annoncer, kunde afløses af hæderlige og ordentlige Bestemmelser, som man vidste gjaldt. Det er ikke paalideligt og det er ikke solidt i det lange Løb, at Husassistenternes Standard skal opretholdes af dette Kapløb om saa og saa stor Radio paa Værelset, og hvad ellers de, der har bedst Raad til det, kan byde paa. Derfor tror jeg ogsaa, at Forslaget hører hjemme i dette Øjeblik.

Dernæst vil jeg komme tilbage til den Debat, som jeg allerede har sagt noget om, og som flere har været inde paa, dette, at Spørgsmaalet skulde løftes ud af den almindelige Medhjælperlov. Jeg har forstaaet det saadan, at der i de forskellige Indlæg maa være forskellige Motiver bag. Den eneste, som klart har givet et Motiv, er det ærede Medlem Hr. Horn. Jeg kan forstaa, at han er bange for, at de, der

saa bliver ladet tilbage, bliver hængende i en daarligere Ordning. Jeg er ikke sikker paa, at det er det samme Motiv, som har ligget bag for samtlige Ordførere.

Med Hensyn til dem, der bliver tilbage, vil jeg sige, at det er kun paa Grund af vort Partis ringe Størrelse og dermed formindskede Arbejdskraft, at vi ikke har forelagt to Lovforslag nogenlunde samtidig. Vi er lige saa interesserede i, at der kommer en Revision af den almindelige Medhjælperlov, som i denne Revision her, og vi er glade for, at flere her har givet Tilsagn om at være interesseret i noget saadant, enten det bliver hver for sig, saaledes som vi gerne vil have det, eller det bliver samlet. Naar vi vil have det hver for sig, behøver jeg i og for sig ikke at gentage Argumenterne, og jeg mener, at disse Argumenter vil komme stærkere og stærkere frem, som Tiden gaar: Husassistentfaget vil blive mere og mere afgrænset som et andet Erhverv end dette at være Medhjælper i Landbruget.

Jeg maa maaske lige sige til det ærede Medlem Hr. Horn, at det er nu ikke saa rimeligt, at kalde vort Forslag for Lapperi i Forhold til Husassistentkommissionens Forslag. I Husassistentkommissionens Forslag finder vi ikke noget om fast afgrænset Arbejdstid og Fritid og heller ikke den almindelige Ferieordning. Selv om der er mange gode Enkeltheder i Husassistentkommissionens Forslag, tror jeg, der er Grund til at minde om den Karakteristik, som cand. polit. Groes gav i en Artikel, hvor hun sagde, at denne Betænkning kun var rød paa Omslaget. Der er en lang, lang Række Ting, man er kørt fast med, fordi Modparterne ikke har kunnet blive enige, og jeg tror, man maa videre og ud i kraftigere Konsekvenser, end denne Betænkning i de fleste Tilfælde er inde paa.

Til det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp har jeg Lyst til at sige, at jeg saa gerne, at det ærede Medlem i denne Sag havde haft nogle Synspunkter, der virkelig var en konkret og aktuel Udvikling af det almindelige og udmærkede sociale Syn, som det ærede Medlem gjorde Rede for. Jeg synes, det radikale Parti har for gode Traditioner i social Henseende til uden videre og i fuld Udstrækning at blive blandet sammen med den øvrige Borgerlighed. Der er Ting, man har Lov til at forvente fra det radikale Partis Side, hvor jeg haaber — jeg forlanger ikke Enkeltheder — der vil komme noget mere vidtgaaende ind.

De mange Enkeltheder vil det jo tage